

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja krakowska.

Rękopis Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, sygn. Oss. 832/I, k. 1ra–1rb

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 32–33 [Gn. 32]

[32] LII. De vite rationis alicuius vulnerantis.

Si aliquis detinet hunc, qui ipsum vulneravit in facto recenti et ipsum cum clamore ad iudicium deducit, ille sic querulatur cum prolocutore: “Domine iudex, ego cum querela propono super istum virum, quod ipse venit intra municipia et in strata regia, et in me pacem violavit, et me spoliavit in meo corpore et bonis meis, et me vulneravit, dum pacem in me fregit. Tunc vide ego ipse ipsum propriam in persona cepi et proclamavi eum per cum clamore, et ipsum captivum huc ad iudicium deduxi, et volo eum vincere per hos, qui meum clamorem audierunt, et meo testimonio vero, ut ius michi diffinierit. Et in sententia require, quomodo hoc probare debeam, ut michi proficiat in iure meo”. Extunc adversarius rectam petit satisfacionem [^a] gwarra zada probat querimonia, et dicat se de facto esse in[k. 1rb]nocentem. Ille qui ipsum in manifesto facto detinuit facilius ipsum vincere potest cum testimonio quam ipse captivus evadere possit. Si ut iuris est probaverit testimonio illi solvat collum si est homicidium vel si vulnus est monomachale cum ad iudicium ipsum in facto manifesto adduxerit.

[33] LIII. De teste.

Pro teste potest quivis vir alter astare, qui in suo iure non possit argui, excepto patre vel fratre, filio et mercenario.

^a bliżej nieokreślony znak, zapewne celem wskazania następujących wyrazów w języku polskim

[hasła: zranienie, skarga, gorący uczynek, pełnomocnik, droga królewska, sąd, gwar, zabezpieczenie, niewinność, zabójstwo, kara śmierci, kara ucięcia ręki, rana godna pojedynku, świadek, ojciec, syn, brat, najemnik]